

það fyrir, að Knudtzon stórkaupmaður í Kaupmannahöfn hefði 1862.
 aðeins samið um, að skip sitt skyldi fara til Keflavíkur, þá sendi 29. októberm.
 Wulff stiptamtmanninum bænarskrá um, að bæjarfógetinn fengi
 vald til að gefa út leiðarbréfið, án þess að skipið kæmi til
 Reykjavíkur, því að öðrum kosti mundi bæði sá, er skipið hefði
 leigt, og skipstjórinn, verða fyrir töluverðum skaða. Stiptamt-
 maður lagði síðan þann úrskurð á málið, að reyndar stæði ekki
 í hans valdi að leysa neinn frá boði laganna í þessu efni, en
 að hann á hinn bóginn eptir skýrslum þeim, sem fram voru
 komnar um atvik málsins, ekki væri mótfallinn því, að skipið
 væri affermt á þeim stað, þar sem því hafði verið ætlað að
 koma, með því skilyrði, að Wulff undirgengist að borga sekt þá,
 sem stjórnarráðið kynni að ákveða, og skyldi hann þar að auki
 senda hlutaðeigandi yfirvöldum bréf til dómsmálastjórnarinnar
 um málið, með skýrslu um, hvernig ástatt hefði verið, og skil-
 ríkjum um, að hið lögboðna lestagjald hefði greitt verið. Þetta
 bréf er nú hingað komið, og með því allt, sem fram er komið í
 málinu virðist benda á, að skipstjóranum hafi ekki verið kunnugt,
 að hann eptir lagaboði því, sem að ofan er getið, var skyldur
 að koma fyrst við í Reykjavík eða á einhverri annari af höfnum
 þeim, sem nefndar eru í lögunum, þá hefir stjórnarráðið eptir
 því, hvernig ástatt er, leyft að sektin megi niður falla.

Um leið og þetta er gefið hinu heiðraða stjórnarráði til
 vitundar, leyfir dómsmálastjórnin sér að benda á, hvort ekki
 virðist vera ástæða til að brýna fyrir kaupræðismönnum í
 Bilbao, þaðan sem skip þetta hefir verið gjört út, og kaupræðis-
 mannum í Liverpool, að þeir eigi að leiða athygli hlutaðeig-
 andi skipstjóra að optnefndri lagaákvörðun, og hvað af því
 geti leitt, ef ekki sé eptir henni breytt.

72. Bréf kirkju- og kennslustjórnarinnar til stiptyfir- 11. nóvember. valdanna á Íslandi, um launaviðbót eptir kornverði handa settum skólakennara.

Eptir að búið er að skrifast á við fjárstjórnina, svo sem
 um var getið í bréfi kirkju- og kennslustjórnarinnar 27. f. m.,

1862
11. nóvember. skal yður nú til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, og til þess þér gjörið þær ráðstafanir, er þarf í því efni, að ekkert er því til fyrirstöðu, að cand. phil. Jóni Þorkelssyni sé veitt launaviðbót eptir kornverði um þann tíma, sem hann er settur í 4. adjunktsembættið við hinn lærða skóla í Reykjavík, og að greiða ber launaviðbót þessa á yfirstandandi fjárhagsári frá 1. degi októberm. með $\frac{1}{2}$ af 150 rd. á mánuði.

19. nóvember. **73. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtamannsins og amtmannanna á Íslandi, um endurgjald jarðamatskostnaðar.**

Eins og yður er kunnugt, herra (tit.), hefir alþingi það, er haldið var árið 1861, sent stjórninni þegnlega bænarskrá um, að numið verði úr lögum opið bréf 1. aprílm. 1861 um það, hvernig endurgjalda skuli kostnað þann, er risið hefir af jarðamatinu á Íslandi, og til bráðabirgða hefir greiddur verið úr jarðabókar-sjóði Íslands.

Þegar litið er á, að eptir því, sem fyrir er mælt í 2. grein lagabóðs þessa, ber að heimta helming af fê því, sem þarf til að endurgjalda jarðamatskostnaðinn, á manntalsþingum árið 1863, þá hefir stjórnarráðinu þótt réttast, til að taka fyrir öll tvímæli, að tilkynna yður nú þegar, yður til leiðbeiningar og til þess þér kunnngjörið það sýslumönnunum í umdæmi því, sem þér eruð yfir skipaðir, að samkvæmt tillögum dómsmálastjórnarinnar hefir hans hátign konunginum 5. dag þ. m. þóknazt allramildilegast að úrskurða, að ofangreindri bænarskrá geti eigi orðið bænheyrsla veitt.

Til skýringar málinu skulu hér tilfærðar ástæðurnar fyrir konungs-úrskurði þessum, eptir skýrslu dómsmálastjórnarinnar um málið, er það var horið upp fyrir konungi:

Frá alþingi 1861 kom bænarskrá til konungs um, að numið verði úr lögum opið bréf 1. aprílm. 1861 um það, hvernig endurgjalda skuli kostnað þann, er risið hefir af jarðamatinu á Íslandi og til bráðabirgða hefir greiddur verið úr jarðabókar-